

AVIFAUNA PĂDURII REGEP, JUDEȚUL ARGHEȘ

Constantin NICOLAE-DĂNESCU¹

Introducere

Până în prezent, nu există lucrări publicate despre acest ecosistem în afara amenajamentelor silvice aflate în arhivele Ocolului Silvic Costești și Direcției Silvice Argeș. Observațiile privind avifauna au început cu mult timp în urmă, dar sistematic, se fac de prin 1970. Intenția este de a realiza o monografie completă a acestui ecosistem.

Material și metode

Pădurea Regep se află în sudul municipiului Pitești, la 17 km nord de orașul Costești (fig. 1). Are coordonatele geografice: lat. E 44⁰40' și long. E 24⁰45' și suprafața de aprox. 301 ha. Este un rest din vastele păduri colinare ale interfluviului Dâmbovnic – Teleorman care au fost defrișate cu precădere în perioadele 1900-1940 și 1950-1975. De aici își au originile pâraiele Cârțiana și Gligănel care se varsă în Dâmbovnic, afluent al râului Argeș. La 3 km vest trece râul Teleorman iar la mică distanță se află câteva heleștee naturale și câteva resturi ale unor bălți și mlaștini: Raicu, Florii, Golgota. Solul caracteristic este un podzol, brun-roșcat de pădure și argilo-iluvial iar arborii dominanți sunt: *Quercus robur*, *Q. frainetto*, *Q. cerris* în amestec cu *Ulmus* sp., *Fraxinus* sp., *Acer* sp. și arbuști (*Crataegus*, *Roza* etc.).

Am făcut observații vizuale și auditive în toate sezoanele calendaristice. Am folosit binoclul și aparatul de filmat.

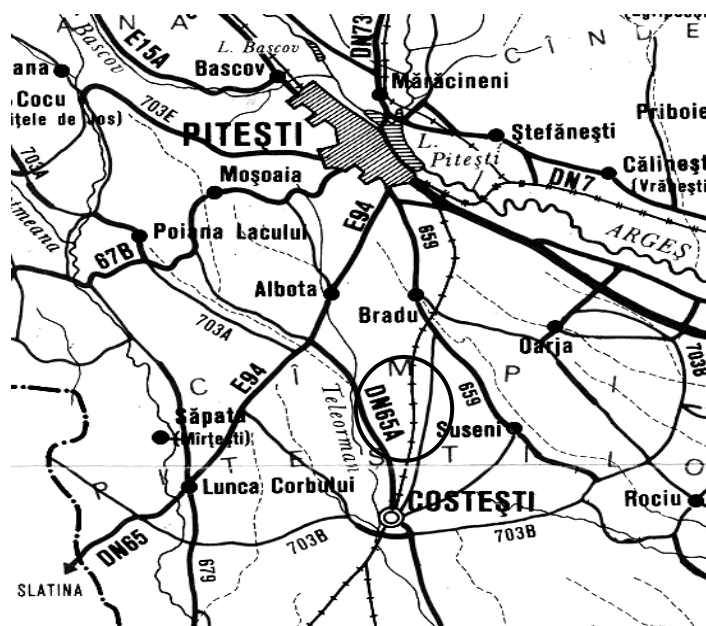

Fig. 1. Amplasarea zonei

¹ Școala Română de Afaceri, Pitești.

Rezultate și discuții

În urma deplasărilor efectuate pe teren, am identificat 61 de specii de păsări grupate în 10 ordine (tabelul 1).

Tabelul 1

Nr crt	Specia		Fenologia în țară	Cuibărirea în pădure	Observații
	Denumirea populară	Denumirea științifică			
I. Ordinul Ciconiiformes					
1	Barza albă	<i>Ciconia ciconia</i>	Ov	N	la periferie și în jurul heleșteelor
2	Stârcul cenușiu	<i>Ardea cinerea</i>	Ov, Ri	N	la periferie și în jurul heleșteelor
II. Ordinul Falconiformes					
3	Acvila de câmp	<i>Aquila heliaca</i>	Mp	N	accidental
4	Gaia neagră	<i>Milvus milvus</i>	Ov	N	rar
5	Șorecarul comun	<i>Buteo buteo</i>	Mp	C	
6	Șoimul rândunelelor	<i>Falco subbuteo</i>	Ov	N	rar
7	Vânturelul de seară	<i>Falco vespertinus</i>	Ov	N	rar
8	Vânturelul roșu	<i>Falco tinnunculus</i>	Mp	C	
III. Ordinul Galliformes					
9	Potârnichea	<i>Perdix perdix</i>	S	C	
10	Fazanul	<i>Phasianus colchicus</i>	S	C	la periferia ecosistemului
IV. Ordinul Columbiformes					
11	Porumbelul gulerat	<i>Columba palumbus</i>	Ov, Ri	C	
12	Turturica	<i>Streptopelia turtur</i>	Ov	C	
13	Gugustucul	<i>S. decaocto</i>	S	C	
V. Ordinul Cuculiformes					
14	Cucul	<i>Cuculus canorus</i>	Ov	C	
VI. Ordinul Strigiformes					
15	Ciușul	<i>Otus scops</i>	Ov	N	rar
16	Ciuful de pădure	<i>Asio otus</i>	S	N	rar
17	Cucuveaua	<i>Athene noctua</i>	S	C	rar
18	Huhurezul mic	<i>Strix aluco</i>	S	N	rar
VII. Ordinul Caprimulgiformes					
19	Caprimulgul	<i>Caprimulgus europaeus</i>	Ov	N	rar
VIII. Ordinul Coraciiformes					
20	Prigoria	<i>Merops apiaster</i>	Ov	N	
21	Pupăza	<i>Upupa epops</i>	Ov	C	
IX. Ordinul Piciformes					
22	Ghionoaia verde	<i>Picus viridis</i>	S	C	
23	Ghionoaia sură	<i>P. canus</i>	S	C	
24	Ciocănitorea neagră	<i>Dryocopus martius</i>	S	N	
25	Ciocănitorea pestriță mare	<i>Dendrocopos major</i>	S	C	
26	Ciocănitorea pestriță mică	<i>D. minor</i>	S	C	
X. Ordinul Passeriformes					
27	Ciocârlia de câmp	<i>Alauda arvensis</i>	Mp	N	marginii de pădure
28	Rândunica	<i>Hirundo rustica</i>	Ov	N	

29	Fâsa de pădure	<i>Anthus trivialis</i>	Ov	C	
30	Silvia de câmp	<i>Sylvia communis</i>	Ov	N	margini de pădure
31	Sturzul de vâsc	<i>Turdus viscivorus</i>	Mp	N	
32	Sturzul cântător	<i>T. phylomelos</i>	Ov	C	
33	Mierla	<i>T. merula</i>	Mp	C	
34	Mărăcinarul negru	<i>Saxicola torquata</i>	Ov	N	margini de pădure
35	Codroșul de grădină	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	Ov	C	
36	Privighetoarea de zăvoi	<i>Luscinia luscinia</i>	Ov	N	
37	Măcăleandru	<i>Erithacus rubecula</i>	Ov, Ri	C	
38	Ochiuboului	<i>Troglodytes troglodytes</i>	Ov, Ri	C	
39	Sfrânciocul cu frunte neagră	<i>Lanius minor</i>	Ov	N	
40	Sfrânciocul mare	<i>L. excubitor</i>	Mp, Oi	N	
41	Mătăsarul	<i>Bombicilla garrulus</i>	Oi	N	
42	Țicleanul	<i>Sitta europaea</i>	S	C	
43	Cojoaica de pădure	<i>Certhia familiaris</i>	S	C	
44	Pițigoiul albastru	<i>Parus caeruleus</i>	S	C	
45	Pițigoiul codat	<i>Aegithalos caudatus</i>	S	C	
46	Pițigoiul mare	<i>Parus major</i>	S	C	
47	Graurul	<i>Sturnus vulgaris</i>	Mp	C	
48	Lăcustarul	<i>S. roseus</i>	Cv	N	rar
49	Grangurul	<i>Oriolus oriolus</i>	Ov	C	
50	Cioara de semănătură	<i>Corvus frugilegus</i>	S	C	
51	Stâncuța	<i>Corvus monedula</i>	S	C	
52	Coțofana	<i>Pica pica</i>	S	C	
53	Gaița	<i>Garrulus glandarius</i>	S	C	
54	Vrăbia de câmp	<i>Passer montanus</i>	S	C	
55	Vrăbia de casă	<i>P. domesticus</i>	S	C	
56	Cinteza	<i>Fringilla coelebs</i>	S	C	
57	Florintele	<i>Carduelis chloris</i>	S	C	
58	Botgrosul	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	S	C	
59	Mugurarul	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	S	N	
60	Presura sură	<i>Emberiza calandra</i>	Mp	N	
61	Presura galbenă	<i>E. citrinella</i>	S	C	

Legendă:

S – sedentar, Mp – migrator parțial, Ov – oaspete de vară, Oi – oaspete de iarnă, Ri – rar iarna;
N – necuibăritor, C – cuibăritor.

După fenologie, speciile observate sunt: sedentare – 27 specii (44%), oaspeți de vară – 24 de specii (39%), migratoare parțial – 9 specii (15%) și oaspeți de iarnă – 1 specie (mătăsarul) (2%) (fig. 2). 24 de specii sunt necuibăritoare (39%) iar 37 sunt cuibăritoare (61%) (vânturelul roșu, turturica, pupăza, ghionoaia verde, grangurul, presura galbenă etc.) (fig. 3).

Concluzii

- În pădurea cercetată în perioada 1970 – 2005, am observat 61 de specii de păsări, dintre care majoritatea sunt sedentare și oaspeți de vară.

- Peste jumătate din numărul total de specii sunt cuibăritoare în zonă.

Toate aceste daruri naturale reprezintă stimulente pentru viața psihică a oamenilor, iar

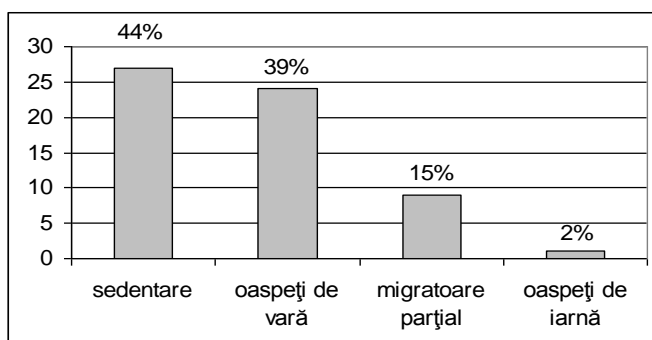

Fig. 2. Distribuția speciilor de păsări după

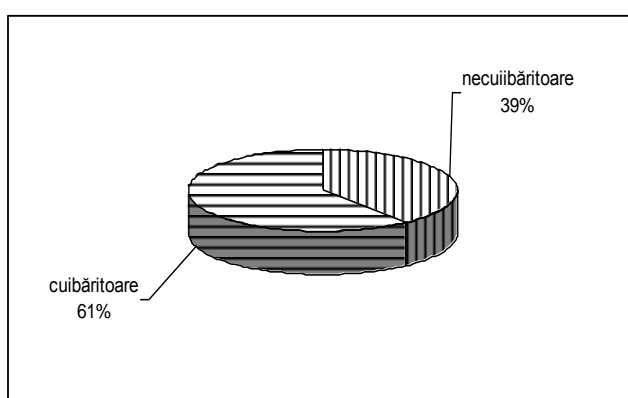

Fig. 3. Distribuția speciilor de păsări după

foloasele naturale ce le aduc prin hrana consumată ne determină să îndemnăm autoritățile și ceilalți factori ce pot colabora (școala, biserica, societățile non-profit etc.) să întreprindă măsuri de protecție. Noi am instalat în perioada 1970-1980 peste 100 de cuiburi artificiale în întregul ecosistem și din care se mai păstrează aproximativ o treime. La această acțiune au colaborat elevii școlilor Broșteni și Pârnu Roșu din raza administrativă a orașului Costești. În 2005, am făcut un protocol cu acest scop cu școlile Broșteni, Liceul teoretic Costești și Școala Suseni ca împreună cu filiala Argeș a Societății de Științe Biologice să reluăm și să amplificăm acțiunea amintită. Pădurea Regep este un ecosistem puțin vizitat, însă, este necesar ca autoritățile și factorii educaționali actuali să supravegheze programele de protecție menite să păstreze biodiversitatea și frumusețea acestui colț natural.

Mulțumim Ocolului Silvic Costești, Direcției Silvice Argeș și Muzeului Județean Argeș pentru sprijinul ce l-au acordat în demersurile întreprinse până acum.

Bibliografie

1. BARCO AURELIA, NEDELICU, E., 1974 - Județul Argeș, Editura Academiei, București.
2. CIOCHIA, V., 1992. Păsările clocoitoare din România. Editura Științifică. București.
3. DOMBROWSKI, R., 1946. Păsările României. E.P.L.A., vol.I. București.
4. IONESCU, V., 1968. Vertebratele din România. Editura Academiei Republicii Socialiste România. București.
5. LINȚIA, D., 1954. Păsările din R.P.R. Vol. I și II. Editura Academiei Republicii Populare Române.
6. ***, 1999. Hamlyn Guide, Octopus Publishing Group Ltd.